

— pentru instanță

Domnule Președinte,

Subsemnatul **SANDU GABRIEL** (...), inculpat în cauza ce face obiectul dosarului mai sus menționat, prin avocat Chitic Mircea Victor Daniel, cu sediul în București, bd. Hristo Botev nr. 7 et. 4 ap. 4, sector 3 București, membru în Baroul București, cu domiciliul ales la sediul Cabinetului mai sus menționat,

în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (1) pct. A. lit. d) și ale art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, republicată, cu mod. și complet. următoare, ridic

EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

a dispozițiilor

- **Art. 56 alin. 6 din Codul de procedură penală**, cu formularea: "Este competent să efectueze ori, după caz, să conducă și să supravegheze urmărirea penală procurorul de la parchetul corespunzător instanței care, potrivit legii, judecă în primă instanță cauza cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel".

- **Art. 13 din OUG 43/2002** cu formularea "(1) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările și completările ulterioare, săvârșite în una dintre următoarele condiții:

a) dacă, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis, au cauzat o pagubă materială mai mare decât echivalentul în lei a 200.000 euro ori dacă valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție este mai mare decât echivalentul în lei a 10.000 euro;

b) dacă, indiferent de valoarea pagubei materiale ori de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție, sunt comise de către: deputați; senatori; membrii din România ai Parlamentului European; membrul desemnat de România în Comisia Europeană; membri ai Guvernului, secretari de stat ori subsecretari de stat și asimilații acestora; consilieri ai miniștrilor; judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și ai Curții Constituționale; ceilalți judecători și procurori; membrii Consiliului Superior al Magistraturii; președintele Consiliului Legislativ și locțiitorul acestuia; Avocatul Poporului și adjuncții săi; consilierii prezidențiali și consilierii de stat din cadrul Administrației Prezidențiale; consilierii de stat ai prim-ministrului; membrii și auditorii publici externi din cadrul Curții de Conturi a României și ai camerelor județene de conturi; guvernatorul, prim-viceguvernatorul și viceguvernatorii Băncii Naționale a României; președintele și vicepreședintele Consiliului Concurenței; ofițeri, amirali, generali și mareșali; ofițeri de poliție; președinții și vicepreședinții consiliilor județene; primarul

general și viceprimarii municipiului București; primarii și viceprimarii sectoarelor municipiului București; primarii și viceprimarii municipiilor; consilieri județeni; prefecți și subprefecți; conducătorii autorităților și instituțiilor publice centrale și locale și persoanele cu funcții de control din cadrul acestora, cu excepția conducătorilor autorităților și instituțiilor publice de la nivelul orașelor și comunelor și a persoanelor cu funcții de control din cadrul acestora; avocați; comisarii Gărzii Financiare; personalul vamal; persoanele care dețin funcții de conducere, de la director inclusiv, în cadrul regiilor autonome de interes național, al companiilor și societăților naționale, al băncilor și al societăților comerciale la care statul este acționar majoritar, al instituțiilor publice care au atribuții în procesul de privatizare și al unităților centrale financiar-bancare; persoanele prevăzute la art. 293 și 294 din Codul penal.

(2) Infracțiunile împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție.

(3) Sunt de competența Direcției Naționale Anticorupție infracțiunile prevăzute la art. 246, 297 și 300 din Codul penal, dacă s-a cauzat o pagubă mai mare decât echivalentul în lei a 1.000.000 euro.”

- **Art. 87 alin. 2 din Legea 304/2004** cu formularea “(2) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, procurorii trebuie să nu fi fost sancționați disciplinar, să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, cel puțin 10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către comisia constituită în acest scop.”

raportate la

- **Art. 40 din Codul de Procedură penală** cu formularea “(1) Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în primă instanță infracțiunile de înaltă trădare, infracțiunile săvârșite de senatori, deputați și membri din România în Parlamentul European, de membrii Guvernului, de judecătorii Curții Constituționale, de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, de judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție și de procurorii de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”,

texte de lege care se află în stare de contencios constituțional cu următoarele dispoziții din Legea fundamentală:

- art. 1 alin. (5) privind supremația Constituției în România,

- art. 16 alin. (1) din Constituție, privind egalitatea cetățenilor în fața legii,

- art. 21 alin 1 - 3 din Constituție, privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil,

- art. 124 din Constituție privind Înfăptuirea justiției;

- dispozițiile prevăzute de art. 6 și art. 13 din Convenție, relative la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv,

în măsura în care permit cercetarea membrilor guvernului în faza de urmărire penală de către procurori care nu au gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În fapt, prin **Rechizitoriul nr 476/P/2014** din data de 25.04.2019 am fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- complicitate la abuz în serviciu, prev. de art 48 din Cp cu referire la art 297 alin 1 din Cp, rap la art 13/2 din Legea 78/2000 și art 309 din Cp cu aplicarea art 77 lit a din Cp.

- trafic de influență prev. de art 291 alin 1 din Cp rap. la art 7 lit a din Legea 78/2000, ambele cu aplicarea disp. art 38 alin 1 din Cp și art 5 alin 1 din Cp.

S-a reținut în rechizitoriu ca "în calitate de ministru al comunicațiilor și societății informaționale aș fi "INTĂRIT" rezoluția infracțională a celorlalți participanți la infracțiunea de abuz în serviciu, "exprimându-mi acordul neechivoc cu privire la atribuirea contractului supraevaluat (aspect pe care-l cunosteam), prin aceea că l-am mandatat pe Adrian Kalapis, secretar general al Ministerului să reprezinte MCSI în Adunarea Generală a Acționarilor CNPR convocată pentru data de 19.01.2010 și să aprobe „demararea procedurilor de achiziție a unor servicii de acordare de credit pentru achiziționarea unor echipamente (...) francare (creditul era necesar pentru finanțarea proiectului METERNET). Totodată sunt acuzat că aș fi facilitat prejudicierea CNPR, intervenind pe lângă directorul CNPR pentru numirea a doi apropiați ai săi (care executau dispozițiile trasate în mod informal de subsemnatul - conform prezumțiilor parchetului), respectiv a lui Calin Stefan la conducerea departamentului Investiții - achiziții și a Dianei Luciana Janho, la conducerea Direcției IT & C, adică exact la acele comportamente, desemnate să se ocupe de procedura de achiziție, dar și pentru numirea lor, prin decizia 637/06.08.2010 a directorului general al CNPR, în Comisia de Evaluare a ofertelor pentru desemnarea câștigătoare a ofertei depuse de SC PROMOTIONAL INTERSERVICE SA cu ignorarea supraevaluării prestațiilor și a bunurilor, contrar art 17 din OUG 34/2006 cu referire la art 2 alin 2 lit f și art 25 alin 1 din OUG 34 /2006. Prin aceste pretinse fapte, Parchetul estimează că am provocat CNPR un prejudiciu de 4.959.149,78 euro ca urmare a pretinsului fapt că în luna noiembrie 2009 aș fi **pretins 3 milioane de euro, prin intermediul lui Dinu Florin Bogdan și în perioada septembrie 2010 - martie 2011, aș fi primit, prin intermediul aceluiași Dinu Florin Bogdan suma de 11.380.297,48 lei de la reprezentanții SC PROMOTIONAL INTERSERVICE SA și ai TERRADOX SOLUTIONS SRL (186.000 lei), în vederea exercitării influenței pe care**

Parchetul presupune că aș fi avut-o ca ministru asupra reprezentanților CNPR (institutie subordonată MCSI).

Sumele presupus pretinse și primite de mine ar fi fost pretinse, potrivit susținerilor Parchetului, pentru a-i determina pe reprezentanții CNPR să nu se opună atribuirii în folosul primei societăți comerciale amintite, PROMOTIONAL INTERSERVICE SA, a contractului privind furnizarea de mașini de francat și licențele METERNET aferente, și pentru a aproba și a semna documentele necesare acestei achiziții. Presupusa primire a sumei prezumat pretinse ar fi avut loc prin simularea unor relații comerciale între SC PROMOTIONAL INTERSERVICE SA și TERRADOX SOLUTIONS SRL, pe de o parte și SC DIV EXPERT SRL și SC AMERICAN BUILDING CLASSIC SRL, pe de alta parte (ultimele două societăți fiind controlate de presupusul meu intermediar, Dinu Florin Bogdan)".

Întrunirea condițiilor de admisibilitate a excepției invocate:

Rog Onorata Instanța ad quo să constate că această excepție este admisibilă în raport de exigențele art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, rep., întrucât a fost invocată de o persoană care are calitate în cauză, excepția nu a fost până în prezent soluționată și admisă de Curtea Constituțională a României față de criticile aduse prin prezenta Cerere, dispozițiile legale la care face referire excepția au directă legătură cu procedura Camerei preliminare în care se află subsemnatul și nu ar mai putea fi invocată pe parcursul judecării cauzei într-un alt moment procesual,

Nu în ultimul rând, soluția ce ar putea fi dată în prezenta cauză poate fi influențată de pronunțarea asupra acestei excepții de neconstituționalitate.

Numerus apertus fata de condițiile generale de admisibilitate ale unei astfel de excepții, consider necesar să menționez și faptul că prezenta cauză este una **aflata pe rolul instanței de judecată** (în sensul prev. art. 29 alin. (1), (2) și (4) din Legea nr. 47/1992), și până la momentul invocării prezentei excepții Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a dezinvestit.

Pe fondul excepției, arăt că dispozițiile 13 din OUG 43/2002 și Art. 87 alin. 2 din Legea 304/2004 sunt neconstituționale, pentru următoarele motive:

Potrivit dispozițiilor art 40 alin din Cpp, ICCJ judeca în prima instanță, printre altele infracțiunile savârșite de membrii Guvernului.

Potrivit dispozițiilor art 281 din Cpp alin 1 lit b din Cpp, încadrează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor privind competența personală a instanțelor judecătorești.

Conform Deciziei Curții Constitutionale nr 302/2017, **nerespectarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a**

organului de urmărire penală, atrage de asemenea nulitatea absolută a actelor de urmărire penală.

S-a avut în vedere principiul legalității, ce reprezintă o componentă a statului de drept. Astfel PRINCIPIUL LEGALITĂȚII presupune în principal, ca organele judiciare acționează în baza competenței pe care legiuitorul le-a conferit-o, iar subsecvent, presupune ca acestea trebuie să respecte, atât dispozițiile de drept substanțial, cât și pe cele de drept procedural incidente, inclusiv normele de competență.

Potrivit art 87 alin 2 din Legea 304/2004, astfel cum a fost modificat prin OUG nr 92 din 15.10.2018, publicată în Monitorul Oficial nr 874/16.10.2018 pentru a fi numiți în cadrul DNA, procurorii trebuie, printre altele să aibă cel puțin 10 ani vechime în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către Comisia constituită în acest scop.

Cu alte cuvinte, în raport de normele legale în vigoare, membrii guvernului care săvârșesc presupuse fapte de corupție sau asimilate acestora pot fi cercetați în cadrul urmăririi penale de către procurori care îndeplinesc doar condiția de vechime de 10 ani, fără să îndeplinească și condiția gradului profesional, în timp ce, în situația în care aceiași membri ai guvernului săvârșesc orice altă faptă penală, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Astfel, deși infracțiunile de corupție și cele asimilate acestora prezintă un grad de pericol social ridicat în comparație cu alte fapte de natură penală, subiecții calificați prevăzuți la alin. 2 din art. 13 din OUG 43/2002 sunt cercetați de către procurori care pot avea un grad profesional inferior procurorilor care cercetează aceleași persoane pentru infracțiuni de "drept comun".

Prin urmare, sub acest aspect, considerăm că sunt înfrânate dispozițiile constituționale care prevăd egalitatea cetățenilor în fața legii prin instituirea unui criteriu discriminatoriu de cercetare în funcție de natura infracțiunii.

Având în vedere cele de mai sus, considerăm că cercetarea în faza de urmărire penală a unui ministru de către procuror nu trebuie să se supună numai regulilor referitoare la vechimea efectivă în profesie a acestuia, astfel cum este aceasta prevăzută în normele legale a căror constituționalitate o criticăm, ci trebuie să respecte și normele referitoare la gradul profesional al procurorului care trebuie să corespundă gradului profesional al judecătorului

care soluționează cauza pe fond conform legii, respectiv să aibă grad corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

De asemenea, potrivit dispozițiilor art 44 alin 1 lit. c din Legea 303/2004, așa cum a fost modificata prin OUG nr 7 din 19.02. 2019, pentru a avea aptitudinea de a fi promovati în cadrul Parchetului de pe lângă ICCJ, procurorii trebuie să aibă printre alte calități și o vechime de cele puțin 10 ani, în funcția de judecător sau procuror, cel puțin gradul profesional corespunzător gradului profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Curtea de Apel și să fi fost declarați admiși în urma unui concurs organizat de către Comisia constituită în acest scop.

Prin urmare, raportat la principiul legalității, principiu ce se constituie într-o componentă a statului de drept, în măsura în care DOAR judecătorii de la Inalta Curte sunt competenți să judece infracțiunile savarsite de membrii Guvernului, în același mod și procurorii care efectuează urmărirea penală trebuie să aibă vechimea și gradul prevăzute de lege, respectiv minim 10 ani vechime și să aibă grad corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Nu lipsit de relevanță în această cauză este faptul că prin Decizia CCR 302/2017 s-a stabilit că "soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 281 alin 1 lit b din Cpp, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală este neconstituțională. Curtea a reținut că, deși noua legislație procesual penală a operat unele modificări ale normelor ce guvernează urmărirea penală și implicit a competenței de realizare a acesteia, aceste modificări nu au determinat o diminuare a importanței acestei faze procesuale, și nici a rolului pe care organul de urmărire penală îl ocupă în cadrul procesului penal. Astfel, nu există nicio justificare rezonabilă a eliminării din categoria nulităților absolute a nerespectării dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală.

Totodată, Curtea a constatat că reglementarea competențelor organelor judiciare este un element esențial ce decurge din principiul legalității, principiu ce se constituie într-o componentă a statului de drept. (...) Curtea a constatat că dovedirea unei vătămări a drepturilor persoanei interesate prin nerespectarea de către organul de urmărire penală a dispozițiilor referitoare la competența după materie și după calitatea persoanei se transformă într-o probă greu de realizat de către cel interesat (...) **Acest fapt contravine dreptului la un proces echitabil.**"

Nu în ultimul rând, arătăm că, activitatea de legiferare presupune ca reglementarea relațiilor sociale prin lege și prin celelalte categorii de acte normative se realizează cu respectarea principiilor generale de legiferare proprii sistemului dreptului românesc, Constituția consacrand în art. 1 alin. (5) principiul constituțional al supremației acesteia.

Autoritățile cu competente normative au obligația conformării prevederilor constituționale, legale și principiilor de drept atunci când elaborează acte normative, precum și asigurarea calității legii, în sens larg. Calitatea legii presupune ca în procesul de elaborare a actelor normative să fie îndeplinite două condiții: accesibilitatea și previzibilitatea. Cele două noțiuni sunt utilizate, atât în cadrul controlului de convenționalitate exercitat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cât și în cadrul controlului de constituționalitate exercitat de către Curtea Constituțională, aceasta din urmă făcând trimitere, în repetate cazuri, la jurisprudența CEDO.

Notiunea de previzibilitate a fost definită chiar de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 61/2007 (M. Of. nr. 116 din 15 februarie 2007), ca fiind posibilitatea pe care o oferă celor interesați însuși norma juridică de a-și reprezenta consecințele punerii ei în opera ori cele ce deriva din încălcarea sau ignorarea ei. Așa cum s-a subliniat în doctrină „previzibilitatea s-ar polariza astfel în jurul *'urmarilor'* efectivității normei” (I. Deleanu, "Accesibilitatea" și "previzibilitatea" legii în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale Române, Dreptul nr. 8/2011, p. 60).

În considerentele mai multor decizii ale Curții Constituționale ce au avut în vedere „calitatea legii”, exprimată în general prin sintagma lege „accesibilă și previzibilă”, judecătorii Curții au făcut referire la sintagma „clară, precisă, previzibilă și predictibilă”, atribute chiar aritmetic indicate prin evocarea „celor 4 condiții”.

Cu privire la notiunea de predictibilitate, plecând de la definiția termenului, arătăm că aceasta semnifică „posibilitatea destinatarului normei de a prevedea rezonabil evoluția reglementării, norma juridică înscriindu-se astfel sub cupola imperativului securității juridice, iar ca o variantă a acesteia, sub imperativul principiului încrederii legitime, ca așteptările lui, derivate din reglementare, nu vor fi deturnate sau nu vor fi substanțial modificate. Pe scurt încrederea destinatarului reglementării în stabilitatea acesteia pe o perioadă rezonabilă și previzibilă”. În final se subliniază faptul că însuși Curtea sugerează o astfel de abordare atunci când a afirmat că „modificările succesive ale reglementării au afectat caracterul previzibil al normei”.

Accesibilitatea legii privește, în principal, aducerea la cunoștința publică a acesteia, care se realizează prin publicarea actelor normative. Există însă și o altă semnificație a noțiunii de accesibilitate, asociată exigentei previzibilității legii, și anume aceea care privește modul de receptare a conținutului actelor normative de către corpul social, în sensul de înțelegere a acestora. Norma juridică trebuie să fie clară, inteligibilă.

Norma criticată prin prezenta excepție, este insuficient accesibilă, precisă și previzibilă, în sensul în care s-a exprimat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în numeroase decizii referitoare la statul român, dintre care citez cauza Arsenovici împotriva României, Hotărârea din 7 februarie 2008, definitivă la 7 mai 2008, care a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 325, din 18 mai 2010, conform căreia principiul legalității presupune existența unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise și previzibile în ceea ce privește aplicarea lor.

Mai mult, Curtea Europeană a arătat că „chiar și în condițiile în care legea este accesibilă și previzibilă”, ea trebuie să aprecieze dacă „modalitatea în care dreptul intern este interpretat și aplicat produce efecte conforme cu principiile Convenției”, dacă normele sunt „suficient de accesibile, precise și previzibile în aplicarea lor”.

Subliniem că prin Decizia 248/2019 CCR a statuat deja că “Referitor la *standardele de calitate a legii, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, ca prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție consacră principiul respectării obligatorii a legilor și ca, pentru a fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de precizie, claritate și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător. S-a reținut, prin aceeași jurisprudență, ca, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune ca acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele spetei, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Totodată, Curtea a reținut ca, deși este dificil a fi redactate legi de o precizie totală și o anumită suplete se poate dovedi a fi de dorit, aceasta suplete nu trebuie să afecteze previzibilitatea legii (a se vedea Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, și Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015). De asemenea, Curtea a reținut ca formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist - să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele spetei, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat, și, totodată, ca respectarea legilor este*

*obligatorie, însă nu se poate pretinde unui **subiect de drept** să respecte o **lege** care nu este clară, precisă și previzibilă, întrucât acesta nu își poate adapta conduita în **funcție de ipoteza normativă a legii**.*

*De aceea, legiuitorul trebuie să manifeste o deosebită atenție atunci când adoptă un act normativ (a se vedea Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în **Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragrafele 225 și 235**).*

*De altfel, aceeași cerință referitoare la calitatea legii este impusă și de prevederile art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în **Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, conform cărora actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie, dispoziții legale a căror respectare de către legiuitor este obligatorie, prin prisma prevederilor art. 1 alin. (5) din **Constituție****. În acest sens, prin Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013, publicată în **Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014, Curtea Constituțională a reținut ca, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, Curtea a reținut ca respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare și ca nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare standardelor constituționale anterior referite.**"*

Pentru toate aceste motive vă rog să constatați că această excepție este admisibilă în raport de exigențele art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, rep., urmând a sesiza Curtea Constituțională cu excepția invocată pe această cale.

Pe fondul excepției de neconstituționalitate, rog Onorata Curte Constituțională să admită excepția de neconstituționalitate ridicată din subsemnatul în fața Inaltei Curți de Casație și Justiție – Secția Penală în Dosarul nr. 1259/1/2019/a1 al acelei instanțe.

Nu în ultimul rând, vă rog să ne permiteți să dezvoltăm prezenta excepție de neconstituționalitate la o dată ulterioară admitterii sale în principiu.

Sandu GABRIEL
prin avocat
Daniel MV CHITIC

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO